

NS Nyhedsbrev

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1142

02.02.2025 (136)

Uddannelsen af et ondt geni

af Gerhard Lauck

Del 8

Uddannelse af officerer

Uddannelsen af lovende unge officerer blev senere en af mine vigtigste og mest givende opgaver. Disse "unge" havde allerede en masse erfaring. De havde bevist deres værd. Nu tog vi deres træning et skridt videre.

En dag bliver de nødt til at være *bedre, end vi er nu!* - For fjenden vil også blive bedre med tiden.

Denne træning fandt ofte sted under en faktisk underjordisk mission. "Under skarp beskydning", så at sige.

Her er nogle af mine undervisningsteknikker:

Stop! Stop! Hør efter! Lær!

Midt i den hektiske aktivitet og de forhastede samtaler stopper jeg pludselig op. Jeg vender mig mod praktikanten, ser ham i øjnene og siger: **Stop! Notér dette! Husk det her! Jeg forklarer det senere! Reference XYZ.** Så gør eller siger jeg noget *tilsyneladende trivielt, måske endda direkte fjollet!*

Jeg gør det flere gange i løbet af de næste dage eller endda uger.

På dette tidspunkt er jeg allerede begyndt at forbinde i hvert fald nogle af punkterne for ham. Han er begyndt at se et mønster. Der er en metode bag min galskab. Og denne galskab er alt sammen en del af en større plan.

Kan du huske, da jeg lavede [whatever] og gav det referencenavnet XYZ. Dette er HVORFOR jeg gjorde det. Jeg havde forudset denne mulighed, selv om den virkede meget fjern dengang, og bevidst taget denne specifikke handling som en sikkerhedsforanstaltning. Det var IKKE bare en tilfældighed eller et uheld.

Denne form for demonstration viste sig at være en meget effektiv træningsteknik!

Det var uendeligt meget bedre end "trick-spørgsmålet", hvor eleven skal gætte, hvilket svar "læreren ønsker".

Jeg kunne tydeligvis ikke have kendt fremtiden! Dette var ikke en "rigged" kamp. Det faktum, at jeg havde gjort så meget ud af den specifikke handling allerede på det tidspunkt - nemlig før jeg overhovedet kunne have forudset, at dette eller hint ville ske - beviste, at jeg ikke bare fandt på det hele bagefter bare for at "se smart ud".

Det gjorde virkelig pointen klar. Det beviste på dramatisk vis vigtigheden af pointen. Og gjorde det meget nemt at huske det.

Et hak op

Jeg ville også konstant påpege variabler og vurdere - og senere revurdere - deres størrelse.

Jeg ville sige noget i den retning:

Lad os tænke over de mulige konsekvenser af denne nye information... Den potentielle risikofaktor A er nu større. Tidligere var den på størrelse med en ært. Nu er den på størrelse med en marmorkugle. Den bliver først farlig, når den er på størrelse med en basketball. Den er ikke farlig endnu, men den vokser. Vi må holde øje med den.

Senere vil jeg måske sige det samme, men erstatte ært med kugle ... og kugle med golfbold. Så tilføjer jeg: "Det er lige gået et hak op".

Eller, hvis den nu var på størrelse med en baseball, at den var gået tre trin op.

Whoppers

Jeg bruger ofte eksempler med *store overdrivelser*. Årsagerne er blandt andet: For det første gør det pointen meget *klar*.

For det andet dramatiserer det *vigtigheden* af pointen.

For det tredje gør det det indlysende, at eksemplet *IKKE skal tages bogstaveligt*.

Bemærk: Dette kan endda have *juridiske* konsekvenser. For eksempel, hvis jeg bliver citeret uden for kontekst i en retssal.

Det er vigtigere, end den gennemsnitlige person måske er klar over. Det ved jeg af egen erfaring.

Statsadvokaten: *Ærede dommer, den tiltalte er et så blodtørstigt monster, at han endda truede med at få sine fjender BÅLET I OLIE!*

Forsvarsadvokat: *Jeg protesterer! Det er taget ud af kontekst. Den næste sætning var: 'Og strandet på en øde ø med deres svigermor i seks måneder!'*

For det fjerde hjælper humoren med at *lette tingene* og sænke stressniveauet.

For det femte er det simpelthen en del af *min stil*. Min "undergruppe af sindssyge", så at sige.

Eksemplet efterfølges af en angivelse af overdrivelsens størrelsesorden. Der er tre niveauer:

Niveau et

Det siger jeg: *Naturligvis er det en overdrivelse!*

(Ja, det er naturligvis umuligt!)

Niveau to

Det siger jeg: *Jeg overdriver LIDT, men IKKE SÅ MEGET, som du sikkert tror!*

(En **fjern** mulighed eksisterer).

Niveau tre

Det må jeg nok sige: *Jeg overdriver en LILLE smule, men ikke nær så meget, som du sikkert tror!*

(Det er **bestemt** en mulighed.)

Disse tre niveauer svarer nogle gange til de 5%, 50% og 95%, der bruges i "spilteori". Det er meget nyttigt i strategisk planlægning, hvor der er mange ukendte variabler på spil.

Selv en tilsyneladende lille detalje kan få vægtskålen til at tippe. Det kan resultere i en pludselig og radikal kursændring.

Modstanderen

Infiltration af politiet

Undertrykkende regimer har en ulempe. De ved ikke, hvad folk *virkelig* mener, fordi folk er bange for at sige det åbent. Det gælder også for embedsmænd. Selv for politifolk.

Politiet har et hårdt job! De risikerer deres liv for at beskytte ærlige borgere mod forbrydere.

Forestil dig, hvordan en politimand har det, når han bliver taget af en kriminalsag bare for at lave en razzia eller arrestere ikke-voldelige dissidenter?

Forestil dig, hvordan han har det, når han ser en hårdet kriminel blive løsladt på en teknisk betingelse ... og derefter ser en ikke-voldelig dissident blive dømt, kun fordi dommeren *strakte* - eller endda ignorerede (!) - loven?

Eller bliver en "tankeforbrydelse" straffet hårdere end en voldsforbrydelse?

Eller en kriminel kommer tidligt ud af fængslet på prøveløsladelse, mens en dissident næsten altid skal afsone sin fulde straf?

Bortset fra ideologi er det en af grundene til, at mange politifolk i det mindste vender det blinde øje til.

Det er altid svært at holde på en hemmelighed. Især hvis mange mennesker kender den. Men det er *endnu* sværere i *dette miljø*.

Derfor mislykkes storstilede operationer mod os uundgåeligt. Det kræver kun én person at give os et tip. Det er nemt at gøre uden risiko.

De største masserazziaer, jeg kan huske, fandt sted, mens jeg var i Europa. Medierne hyldede razziaerne som en kæmpe sejr for politiet. Jeg fik senere adgang til de faktiske regeringsfiler. Den mængde materiale, der faktisk blev beslaglagt, var forsvindende lille i forhold til vores årlige produktion.

Og selv de få mennesker, der rent faktisk blev dømt, fik kun bøder. INGEN fængselsstraf overhovedet!

kommenterede jeg dengang:

Jeg vil med glæde sende en del af hver produktion direkte til det politiske politis hovedkvarter. Det ville spare skatteyderne penge. Jeg vil endda lade politiet "åbnsnappe" en STØRRE del af vores forsendelser, end de gør nu. Til gengæld beder jeg dem blot om at gøre et stort nummer ud af deres store sejr efter hver levering. Den deraf følgende omtale er meget mere værd end prisen på det ofrede materiale.

Noget lignende er allerede almindelig praksis blandt store narkohandlere, har jeg ladet mig fortælle.

* * * * *

Mens jeg besøgte en ven i en mellemstor by, bankede det på døren. En af hans venner kom ind og satte sig over for mig.

Først præsenterede min ven mig for den anden mand. Han var den lokale politichef. Så præsenterede han mig.

Denne politichef vidste med det samme, hvem jeg var. Han sprang op fra sin stol så hurtigt, at jeg faktisk blev forskrækket. Så gav han mig hjerteligt hånden og udbrød: *Det er en ære at møde dig!*

Politiets mentalitet

En af mine venner, Wally, var hoppet af fra Østblokken, hvor han havde været officer i politiet. Hans far var general i politiet. Han fortalte sin fars historie til mig på denne måde.

I mellemkrigstiden var hans far politimand i et demokratisk regime.

Da tyskerne besatte hans land, stillede de ham to spørgsmål:

For det første, ønsker du at forblive politimand?

Hans svar var ja.

For det andet: Vil du adlyde ordrer?

Igen var hans svar ja.

Han forblev politimand under den tyske besættelse.

Da russerne kom, stillede de ham de samme to spørgsmål. Og han gav de samme to svar.

Han forblev politimand. Til sidst steg han i graderne til general i politiet!

Jeg kan ikke huske, om han var i "kriminalpolitiet" eller "det politiske politi". Det lyder måske mærkeligt, men jeg tror ikke, det gør den store forskel.

En anden af mine venner klagede over, at han mødte de samme politiske politia-genter i tre efterfølgende regimer. På trods af at alle tre regimer var af en helt anden, og indbyrdes fjendtlig, ideologisk observans! (Weimarrepublikken, Det Tredje Rige og den såkaldte Forbundsrepublik Tyskland).

Igen lyder det måske mærkeligt, især for amerikanere. Men det er værd at huske på.

De samme politifolk, som engang forsvarede den amerikanske forfatning, vil måske en dag adlyde ordrer fra en regering, som "forsvarer demokratiet" ved at smide kritikere og dissidenter i fængsel!

Det er allerede sket i både Øst- og Vesteuropa. Det kan også ske i USA.

* * * * *

På den mere muntre side var jeg engang vidne til følgende scene. Den samme østeuropæer og en anden mand, en centraleuropæer, som begge havde en tydelig accent, sad ved et bord på en restaurant. De diskuterede våben. En amerikaner, der sad ved det samme bord, var forlegen over dette. Han spekulerede på, hvad folk ved de omkringliggende borde tænkte.

Men han fik sin hævn. Europæerne havde spurgt om årgangen på vinene, før de valgte. Da servitricen vendte sig mod ham, sagde han, at han ville have mælk. Men han havde et spørgsmål: *Frøken, kan du fortælle mig, hvilken årgang mælken er fra?*

* * * * *

Denne amerikaner havde også en halvt morsom, halvt grim oplevelse under et Thanksgiving-festmåltid.

En tidligere hjælpepolitimand i Østeuropa beskrev nogle af de ting, han havde været vidne til på første hånd. Blandt andet menneskeknogler på en jernbane. Resultatet af kannibalisme.

Amerikaneren mistede appetitten.

* * * * *

Mange ældre østeuropæere ville simpelthen ikke diskutere noget følsomt i et rum med en telefon. Heller ikke selv om det var i røret. Deres amerikanskfødte teenagere grinede af det. Mange år senere lærte de samme børn, nu midaldrende, at det faktisk er muligt at lytte med, selv om telefonen er i røret!

"Begrænset politisk krigsførelse"

For det første: Vi appellerede til regeringen.

Det eneste, vi kræver, er frihed. Ytringsfrihed. Frihed til at forsamles. Frihed til at danne vores egne partier og deltage i den demokratiske proces. Hvis folk vil stemme på os, så skal de kunne gøre det. Hvis de ikke ønsker at stemme på os, behøver de ikke at gøre det.

Du siger, at du forbyder os, fordi vi er en trussel mod demokratiet."DU er truslen

mod demokratiet!!!

Hvis vi forsøger at arbejde lovligt inden for rammerne af jeres tvetydige love," forbyder I bare vores organisationer alligevel. Hvis vi arbejder i undergrunden, er vi allerede ulovlige"fra starten. Vi risikerer hårdere straffe, men vi er sværere at finde.

Selv hvis vi tvinges under jorden, begrænser vi os til ikke-voldelig modstand. Vi har ikke noget ønske om at skade nogen. Vi ønsker at overbevise folk, ikke dræbe dem. Vi ønsker heller ikke at give jer undskyldningen "terrorisme." Men I stempler os alligevel som "terrorister," selv når jeres eget politi bekræfter, at det ikke er sandt!

Vi er fast besluttet på at forblive ikke-voldelige. Men det er indlysende, at efterhånden som undertrykkelsen øges, vil flere individer handle på egen hånd af ren og skær desperation. - DU er årsagen, ikke os! Vi fraråder faktisk terrorisme, både fordi vi tilbyder et ikke-voldeligt alternativ, og fordi vi bruger vores indflydelse til at opfordre til tilbageholdenhed!

Hvis vi får frihed, vil vi med glæde overholde demokratiets regler."

Hvis vi vinder magten gennem en ikke-voldelig revolution, vil vi tilbyde vores tidligere modstandere generøs immunitet.

Hvis din undertrykkelse en dag udløser et væbnet oprør, så er alle væddemål tabt! Så har ingen nogen kontrol!

Vi er villige til at dø for vores sag. Er I det?

Hvor mange af DINE medarbejdere er villige til at dø for dit regime?

Hvor mange af DINE såkaldte ledere?

Vi vidste, at regeringen ikke ville give os frihed uden kamp. Vi gjorde simpelthen alt, hvad der stod i vores magt, for at holde det til en ikke-voldelig konflikt.

For det andet: Vi informerede regeringsembetsmænd som enkeltpersoner.

Der er tre slags embedsmænd:

For det første dem, der er, lad os sige, mindre end entusiastiske og grundige. Det er klart, at disse fornuftige embedsmænd ikke har noget at frygte fra os.

For det andet dem, der er samvittighedsfulde, men ikke overdrevne. Disse embedsmænd, der følger bogen, har heller ikke noget at frygte fra os.

For det tredje dem, der er direkte overdrevne. Disse fanatikere vil ikke blive glemt. De vil blive stillet for retten. Medmindre vi giver en generel amnesti, formodentlig til gengæld for en eller anden indrømmelse fra regeringen.

Generelt har en embedsmand en vis grad af spillerum. Vi skal bestræbe os på at

vurdere dette præcist og handle derefter. Hvis vi beder om *for meget*, er han ikke i stand til at efterkomme det og tvinges ind i en blindgyde. Vi skal altid stræbe efter at *løse*, ikke stramme, båndene mellem den enkelte embedsmand og regeringen.

Jeg har af og til haft en åbenhjertig snak med en embedsmand på tomandshånd.

Mange gange lykkedes det os at finde en fornuftig og gensidigt acceptabel løsning på et problem.

Andre gange blev hans ansigt hvidt...

Disse lejligheder var sjældne. Risikoen for et tilbageslag og en potentielt alvorlig optrapning var som regel for stor. *Positiv forstærkning* er generelt bedst. Selv *negativ forstærkning* opnås mere sikkert gennem *humor*.

Politiets meddelere

Da jeg fik adgang til omfattende regeringsfiler om politiinformanter, blev jeg forbløffet over, hvor ynkkelige de var i både antal og kvalitet.

En fyr påstod, at han var min nære personlige ven. Hans beskrivelse af min fysiske fremtoning var helt ved siden af! Ikke desto mindre lykkedes det ham at få sin informantløn i over et år. Han fik endda regeringen til at betale for flere rejser til udlandet!

Af og til afsløres en informants identitet på grund af en simpel bureaukratisk brøler. Det er forståeligt nok. Papirarbejdet er nogle gange så massivt, at man næsten er nødt til at være låst inde i en celle i mindst et par uger for at læse det hele!

Heldigvis har jeg haft sådan en mulighed! Jeg havde masser af tid til at studere omfattende filer om en stor sag, der lå mit hjerte meget nær. Alene den information ville have været et år af mit liv værd. For ikke at tale om glæden og latteren!

NSDAP/AO er verdens største Nationalsocialistisk propagandaleverandør!

Trykte og online tidsskrifter på mange sprog
Hundredvis af bøger på mange sprog
Hundredvis af hjemmesider på mange sprog

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

